DIVIZIA NAȚIONALĂ „A"

ETAPA A 4-A

OPT PARTIDE ȘI DETERMINANTELE PSIHOLOGICE

TG. MUREȘ. Impetuosul Mureșan (A.S.A.) din nou în fața lui Ghiță, care însă, de această dată, blochează balonul. Foto : Anton HARKO

DE UNDE A RĂSĂRIT ȘLEAM?

Probabil că mulți dintre dv., ca iubitori ai fotbalului, ați fost martori la vreuna din ciudățeniile, rare îndeobște, ca cea petrecută în meciul de la Tg. Mureș i partenerele de joc se situează pe un plan sensibil egal în ceea ce privește evoluția lor — ambele către foarte bine — creează împreună un spectacol sportiv aplaudat, deci cu egale merite, dar una iese din teren aureolată de o victorie categorică, alta îl părăsește apăsată mai mult de proporțiile incredibile ale eșecului decît de înfrîngerea însăși. Ei bine, pornind de la această realitate, care anume factori pot fi socotiți drept explicația scorului? Aparent nimic mai simplu, dacă înmănunchem cîteva din datele principale ale meciului : puterea de concretizare a lui *Mureșan*, incapacitatea fizică a lui *Vătafu* de a-l anihila pe acesta, plasamentul slab al lui *Ghiță* la două din golurile primite, absența abilității atacanților băcăuani de a marca în poziții de poartă net cîștigate? Am adăuga extraordinara dorință de victorie a gazdelor, o adevărată torță vie arzînd din voință, dăruire, putere de luptă, semnalată mai cu seamă în prima parte a jocului. Enumerînd toate aceste realități din teren, situația apare limpede, ele definind fără echivoc meritul colectiv al învingătorilor.

Subliniem, colectiv, pentru că a existat un moment psihologic, în meci, scurt ca o scăpărare, dar care, în mod cert și-a prelungit efectul pînă la fluierul final, moment fixat în istoricul meciului de un singur jucător i fundașul dreapta *Șleam*. Era în min. 31. Deci încă două treimi din durata sa, partida se putea disputa sub semnul incertitudinii, pentru că *în acel moment* scorul era numai 2—0, iar *Volmer*, atacantul băcăuan, singur la 8 m. de poartă, fără nici o barieră între el și plasa lui *Solyom*, trage cu sete, balonul se duce bolid, *Solyom* e în colțul opus, incapabil să pareze, arbitrul întîlnirii (după cum a mărturisit în pauză) a dus fluierul la gură pentru a consfinți golul inevitabil, dar... pe linia porții răsare un corp omenesc, ieșit parcă din gazonul terenului, mingea îl lovește, se duce în corner și de-abia atunci ne dăm seama că cel care a respins-o este *Șleam*. Se execută cornerul, jucătorii băcăuani încearcă să rețină balonul în continuare, dar unul din supoi.urile lor morale principale s-a rupt. La primul nou atac al gazdelor mai un minut și jumătate după faza de mai sus) primesc din nou cu ușurință cel de al treilea gol. În ceva mai mult de o sută de secunde, elevii lui *Nicușor* au trăit la cea mai înaltă tensiune și marea speranță și marea deznădejde. Iar ceea ce a caracterizat în continuare jocul lor, aparent același, adică bun au fost lipsa încrederii *totale* în victorie și o evidentă incoerență în acțiunile de gol, efecte aproape certe ale descumpănirii psihice survenită în pragul celei de a doua treimi a meciului și resimțită pînă la sfîrșit.

Nicolae SOARE

SEMNE ALE FOTBALULUI DE CALITATE

Să constituie chiar un element inedit prezența echipei mureșene în fruntea clasamentului? Judecînd prin prisma finalului zbuciumat al campionatului trecut, da. Dar amintindune că acum un an, **A.S.A. Tg. Mureș** împărțea șefia după etapa a IV-a tot cu o echipă studențească (acum cu „U" Cluj, atunci cu **„U" Craiova**), vom constata că ineditul este doar parțial. Noutatea ar interveni în acest caz dacă formația din Tg. Mureș ar reuși să se stabilizeze în partea superioară a clasamentului, infirmînd în acest campionat degringolada din ediția trecută.

Oricum însă, cazul în speță vorbește elocvent despre relativitatea... absolută care domnește încă în campionatul nostru, afectînd, din păcate, și evoluția formațiilor noastre fruntașe. Nu în acest context trebuie plasată și comportarea oscilantă a campionilor pentru care cununa de lauri a devenit, se pare, prea grea? Și gîndul se duce astfel, vrînd-nevrînd, și la fosta campioană, **Rapid**, care își caută forma cu ajutorul permutărilor algebrice...

Și această etapă, dominată de tradiționalul derbi Steaua—Dinamo — care a oferit un spectacol de înaltă calitate — dar și de ineditul derbi universitar Cluj—Craiova (care, de altfel, a și determinat schimbarea liderului) a avut cîteva semne de fotbal de calitate (**Steaua—Dinamo București, A.S.A.—Dinamo Bacău, „U" Cluj—„U" Craiova, Petrolul—U.T.A.** și, parțial, **Vagonul—Farul**) care au justificat interesul celor peste 100.000 de spectatori ce au vizionat meciurile în ciuda timpului nefavorabil și a transmisiilor televiziunii.

Demn de remarcat este și faptul că **„U" Craiova** și **Dinamo Bacău** n-au prestat un fotbal mediocru, așa cum la prima vedere ar lăsa să se întrevadă scorurile categorice cu care au pierdut. Sînt și acestea semințe prețioase ale cultivării jocului deschis, cu evidente tendințe ofensive și care dincolo de un rezultat sau altul de moment vor da, în timp, roadele așteptate. Este simptomatic în acest sens faptul că indicele golurilor înscrise în fiecare etapă începe să se situeze tot mai des peste cifra 20, că mult mai repede decît în alți ani, clasamentul nu mai înregistrează nici o echipă neînvinsă.

Vorbim adeseori despre rolul personalității jucătorului în teren și iată că etapa de duminică a adus o ilustrare elocventă. Ce este **F. C. Argeș**, acum, fără **Dobrin**? De ce dinamovistul **Radu Nunweiller**, unul din cei mai buni jucători ai cuplajului și care a evoluat cu mult peste selecționabili, și-a făcut debutul abia acum? De ce străduința campionilor de a găsi un alt conducător de joc este atît de anevoioasă?

De fapt aci rezidă, după părerea noastră, punctul forte al etapei trecute : **a reactualizat, în focul disputei, problema valorilor fotbalului nostru.** Și acestea, cîte sînt, trebuie folosite cu maximum de randament, fără idei preconcepute din partea antrenorilor, cu exigență sporită din partea cluburilor. Și, bineînțeles, cu poftă de joc dovedită de majoritatea fotbaliștilor în această etapă.

Paul SLAVESCU

De data aceasta, în etapa divizionară A de duminică, obiectivul reporterilor noștri a fost : momentele sau elementele psihologice determinante pentru rezultat, produse în timpul jocurilor, și chiar înainte de începerea meciurilor sau în pauza dintre reprize.

Latura psihologică a întîlnirilor are o deosebită importanță în determinarea unui anumit curs al jocului și chiar în fixarea scorurilor finale.

Pregătirea bine chibzuită a unui meci, o „bară", o imprecizie de pase sau șut, un „ochi" versat care sesizează de pe tușă un „punct vulnerabil" în jocul advers și apoi un sfat bun la pauză, o eroare de arbitraj și multe altele de acest gen pot hotărî soarta unei partide.

Și, cum veți vedea mai jos, din relatările reporterilor noștri, meciurile de duminică au oferit numeroase asemenea momente sau determinante psihologice. Vi le împărtășim :

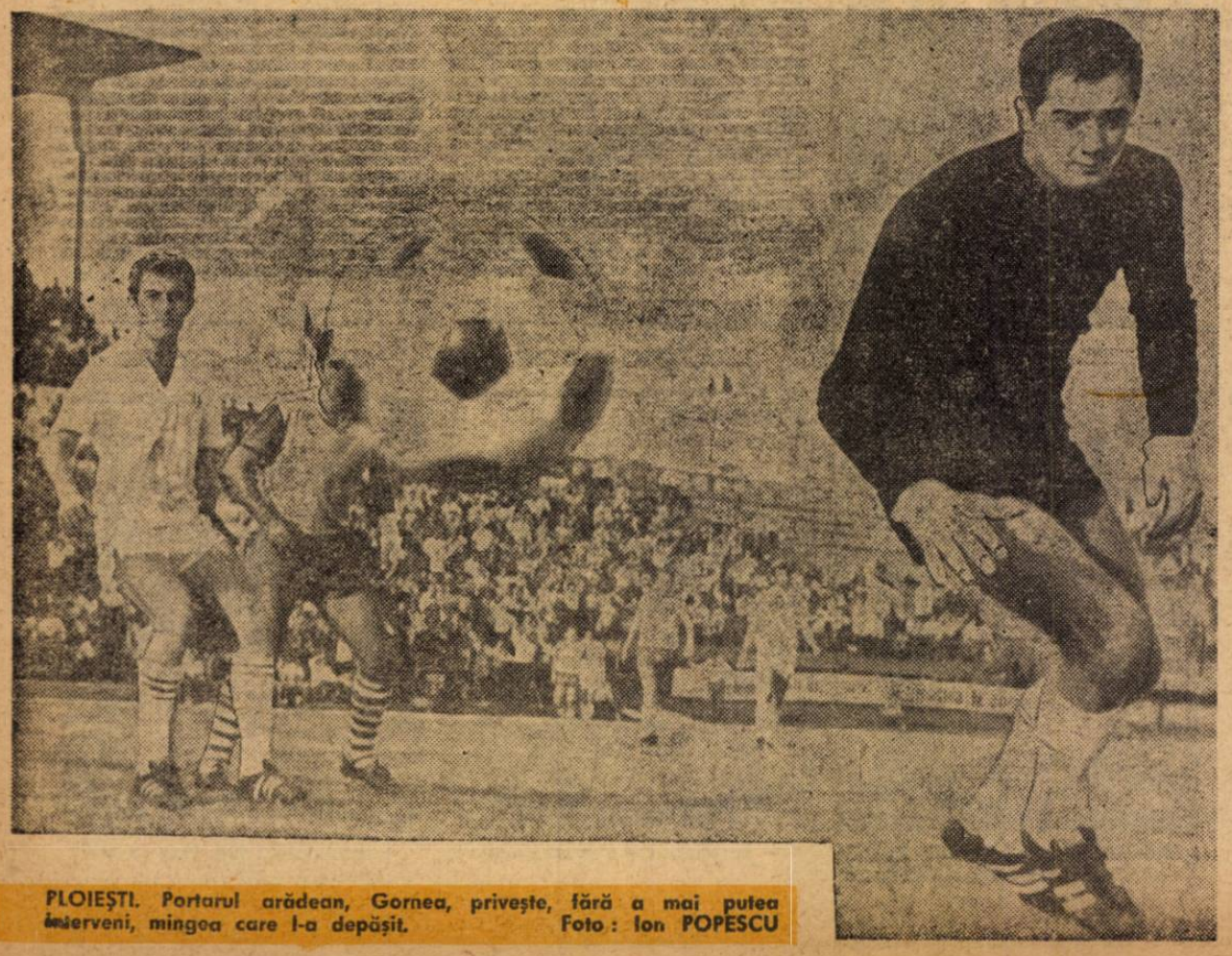

PLOIEȘTI. Portarul arădean, Gornea, privește, fără a mai putea interveni, mingea care l-a depășit. Foto : Ion POPESCU

AMPRENTA JOCURILOR ANTERIOARE

Determinantele psihologice ale desfășurării meciului de la Ploiești trebuie căutate nu în cutare sau cutare minut al jocului și nici măcar în fapte intervenite în ziua meciului. Ci — mai degrabă — în partida precedentă (în cazul U.T.A.-ei, cea cu Steaua) sau în suita celor 3 jocuri anterioare (în cazul Petrolului).

Moralul arădenilor era excelent înainte de joc, iar încrederea lor în virtuțile jocului ofensiv — care le adusese cu o etapă înainte două „puncte mari" — de nezdruncinat. Și, mergînd pe drumul lor, arădenii au ieșit în a doua parte a meciului de la Ploiești, cu cîte 6—7 oameni la atac, nu numai cu **Petescu** și **Lereter** dar în unele faze chiar cu **Pojoni**, în afara celor patru atacanți „en titre".

Această prelungire a stării emoționale propice ofensivei, pe parcursul săptămînii care a despărțit Bucureștiul de Ploiești, și-a pus amprenta net pe desfășurarea partidei și, în final, U T.A. a fost cea care a impus ritmul jocului, terminînd mai bine ca Petrolul și amenințînd victoria ploieșteană. Mai mult decît atît, am putea găsi chiar un „moment psihologic" propriu-zis, în acel minut 54, deci la începutul reprizei secunde, cînd șutul lui **Moț** a fost pe punctul de a aduce egalitatea pe tabela de marcaj. Este ușor de imaginat ce ar fi însemnat pentru arădeni un gol, care n-ar fi făcut decît să le confirme și să le alimenteze crezul ofensiv, de la care — de altfel — n-au abdicat nici în continuare. Și, mai ales, ce ar fi însemnat acest gol pentru Petrolul, pe care l-ar fi complexat și mai mult...

Și aici, ajungem la determinantul psihologic al meciului din punct de vedere al ploieștenilor. Echipa a intrat pe teren sub povara celor trei meciuri consecutive fără gol. O stare de îngrijorare, de nervozitate îi stăpînea pe petroliști încă de la cabine și din această stare ei nu s-au descătușat nici după golul lui **Grozea**. După pauză, ofensiva U.T.A.-ei i-a pus pe „galben-roșii" din nou în fața perspectivei insuccesului și ei au redevenit temători, precipitați, stăpîniți de nervozitate, preocupați parcă mai mult de a menține un scor minim, decît de a-l majora.

Petrolul a cîștigat pînă la urmă dar **Oană** și **Cernăianu** mai au de lucru pentru a reda echipei încrederea de care are nevoie. Șansa ploieștenilor este că programul campionatului le rezervă — după pasul timid spre redresare făcut duminică — un al doilea meci pe teren propriu, în care ei pot obține noi acumulări pe drumul galvanizării moralului.

Radu URZICEANU